

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۱۰/۱۷

ژباړه: محمد سمیع صادق

په لوړه محکمه کې د خان عبدالصمد خان اخکزي تاريخي بيان

دوهمه برخه

نو همدغه دلیل دی چې په دې سیمو کې اداره (انتظامیه) تر قانوني واک زیاته خود مختاره ده، لکه څرنګه چې د انګریزانو په دوره کې وه. نن هم په دې سیمو کې د جرمنو قانون، جرګې، سرداران او قومي مشران حاکمیت لري. د عالي محکمي (های کورټ) او حتی د سترې محکمي (سپریم کورټ) هم پر دې قبیلوي سیمو باندې هېڅ واک او صلاحیت نه سته. که څه هم دا سیمې مخکې د هندوستان او اوس د پاکستان برخې دي، خو نه په هغه وخت کې او نه هم اوس حکومت، که هغه مرکزي وي او که ایالتي، د دې سیمو د قوانینو، نظم و نسق او بودیجې سره کوم تړاو لري. په هغه وخت کې دا ټول کارونه د ګورنر جنرال (نایب السلطنه) تر مسئولیت لاندې ول او اوس ئې د پاکستان ولسمشر واک لري.

په هغه زمانه کې له هندوستان څخه دې ایالت ته راتلونکي کسان په اسانۍ سره داخلېدلای نه سواي. هغه کسان چې دې صوبې ته رسېدل، نه یوازې د هغوی نوم، ادرس او د راتګ علت ثبت کېدل، بلکه د پاته کېدو موده او په بلوچستان کې د اوسېدو د ځای ټول تفصیلات ځنې اخیستل کېدل، او له هغې وروسته ئې نو بیا په رسمي توګه پلټنه کېده. اکثره خلګ په ورو او بې بنیاده پلمو بېرته شړل کېدل. هېڅ چا ته اجازه نه وه چې هلته د خدر په جامه کې داخل سي او نه کوم کس د خدر یا کوم سیاسي تحریک نښه اغوستلای سواي. اکثر وخت ډېر ویاړلي مسافر یوازې د دې لپاره د اورګاډي له تمخي څخه بېرته شړل کېدل چې د خدر په جامه کې به ملبوس ول. د باچا خان پر داخلي بندیز او د هغه نیونه خو لا تازه پېښه ده. په هغه وخت کې نه کومه چاپخانه موجوده وه او نه کومه ورځپاڼه، د مطبوعاتو قانون (پریس ایکټ) په ۱۹۳۶ م. کال کې په هغه سیمه کې پلي سو.

بلوچستان له هره پلوه د هیواد د نورو سیمو په پرتله وروسته پاتې دی، خو نننۍ بلوچستان د تیر وخت له بلوچستان سره هېڅ مشابهت نه لري. لومړنی توفیق

له پورته ذکر سویو څرګندونو څخه تاسې اټکل کولای سئ چې هغه څه ډول بلوچستان وو، چې د خدمت لپاره مي د خپلو څو ملګرو سره په ګډه خپله اوږه ورکړه. زموږ اراده دا وه چې داسې یوه ټولنه رامنځته کړو چې د دیني او ټولنیزو ارزښتونو پر بنسټ ولاړه وي، او په حقیقت کې د داسې یوې ټولني اړتیا هم په شدت احساس کېده. کله چې زه، زما مشر ورور، چې اوس هم یو غیر سیاسي او خیر خواه شخصیت دی، او له یو عزیز محمد ایوب خان سره یوځای، د یادي ټولني له بنسټ اېښودو مخکې ونيول سوو، نو زما لپاره هېڅ د حیرانۍ خبره نه وه. خو زه په دې نه پوهېدم چې حکومت به زموږ پر وړاندې کوم تورونه ولګوي. ډېر وخت تېر نه سو چې یوه پلمه یې پیدا کړه. زموږ د نیونې شا و خوا شل ورځې وروسته، زموږ د قبیلې څو تنو زموږ په ناخبرۍ کې (موږ ئې په اړه نه وو خبر) دوه برتانوي افسران او یوه مېرمنه د کوټې چمن پر سرک برمه کړل. دا فقط یو انتقامي غبرګون وو، چې د خپلو بې ګناه بڼو د نیونې په مقابل کې ئې ترسره کړ، او اعلان یې وکړ چې دوی به دا برتانوي وګړي په هغه شرط خوشي کړي چې موږ آزاد کړل سو.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خبر و لولی

حکومت په عاجل ډول مور ته په دې تور جزا راکړه، گواکي د دې اختطاف پلان مور جوړ کړی وو. که څه هم هغوی خپله هم د خپل لگول سوي تور پر ناسم والي پوره باوري ول. زموږ کورنۍ له ډېرو سترو کړاوونو او ستونزو سره مخامخ سوه، د ټولنيزو جرېمو، نيونو، شکنجو او پر وړاندي ئې د تاوتریخوالي په بڼو ډېرې سختې کاللي. له دې ټولو حالاتو څخه پر ما دا حقيقت څرگند سو چې په سياسي ډگر کې قصدي يا غير قصدي ډول د تاوتریخوالي کارول په بشپړ ډول بې ځايه او بې گټې دى.

نو ما دا پريکړه وکړه چې زه به تل د تاوتریخوالي له کارولو او د هغه له هڅوني څخه ډډه کوم او تر ننه ورځي پوري د دې پريکړي په عملي کولو کې هڅاند يم. د ژوند د تگلاري لپاره مي په ډېر کوچني عمر کې هغه لاره وټاکله چې د خپلو شخصي تجربو او داخلي بصيرت نتيجه مي وه. په دې کې د کوم بهرني عنصر، فرد يا سازمان لاس نه وو، او نه هم ما تر هغه وخته پوري له کوم بهرني عامل سره اړيکه ټينگه کړې وه. د مطبوعاتو او سياسي ادارو د نشتوالي له امله زموږ د نيوني، جزا او د هغې شاليد په اړه نه د بهر خلکو ته او نه هم په بلوچستان کې چاته کومه خبرتيا ورکړل سوه.

د گاندهي - اروين ترون وروسته يو پنجابي سوداگر، د ډېرو شخصي خطرونو سره سره، دا خبره په پټه د زميندار لاهور ورځپاڼې مدير ته ورسوله. ياد سوي مدير د ترون له مخي زموږ د خوشي کولو غوښتنه وکړه، او برتانوي چارواکو شايد د لا زياتو تبليغاتو د مخنيوي په موخه مور له ټاکلي مودې مخکې خوشي کړو.

له هندي مشرانو سره ليدنه

د ۱۹۳۱ م. کال د جولای په وروستۍ اوونۍ کې، څو همکارانو زه بمبې ته ولېږلم، ترڅو له هغو استازو سره وگورم، چې په دوهم گړدي ميز ناستي (گول ميز کانفرنس) کې د گډون لپاره لندن ته روان ول، او د بلوچستان د حالاتو په اړه معلومات ورته ورکړم.

مهاتما گاندي د کانگرس د استازي په توگه ټاکل سوی وو، خو هغه لا تر اوسه د تگ پرېکړه نه وه کړې. کله چې زه د بمبې پر لور روان وم، له هغه سره مي په احمدآباد کې وليدل، چې دى په هغه وخت کې پکښې مېشت وو. د هغه چلند له ما سره د خواخوږۍ او مهربانۍ ډک وو. هغه راته وړانديز وکړ چې له ده سره بمبې ته ولاړ سم او دا هيله يې څرگنده کړه چې هلته له ده سره پاته سم، ترڅو له هغو استازو سره چې د گول ميز کانفرانس لپاره د هغه سره ليدو ته به حتماً راځي، په اسانۍ ملاقات وکړای سم. په دې ترڅ کې زه اړ سوم چې له هغه سره پنځلس ورځي تېري کړم. په دغه موده کې ما ته له بېلابېلو هندي مشرانو سره د ليدو او خبرو اترو زمينه برابره سوه، او له هغو کسانو سره مي هم تماس ونيوی چې له گاندي سره د ملاقات لپاره نه وه راغلي. په دغو کسانو کې، په ځانگړي ډول، د قائد اعظم يادونه د پام وړ ده. په دې موقع زما هغه اړيکې چې ما جوړې کړې، په راتلونکو کلونو کې ئې د ژورې او پايداره ملگرتيا بنسټ کېښود. په دې کسانو کې، له باچا خان سره، چې په لومړي ځل مو په بمبې کې سره وليدل، زما اړيکې تر ننه ورځي پوري ډېرې ژورې او نژدې پاته دي.

هلته مي د خدر د جامو اغوستلو درېيمه ژمنه وکړه. د خدر کالي مي ډېر خوښ سوه، ځکه چې په اصل کې دا د برتانوي استعمار پر وړاندي د مبارزې يو سمبول گڼل کېدې.

مسلم مطبوعات او بلوچستان

په ۱۹۳۱-۳۲ م. کلونو کې د بلوچستان يو شمېر قومپالو ځوانانو د نوابزاده مير يوسف علي خان مگسي په پيروي کې د نورو ولايتونو په مطبوعاتو کې مقالې خپرې کړې او په نړيواله ټولنه ئې بلوچستان وپېژندې. نوابزاده يوسف علي خان د بلوچستان په اړه د لاهور په ورځپاڼه مساوات کې يوه مقاله خپره کړې وه، چې په پايله کې د قلات جرگې د هغه څخه، له اتلسو مياشتو بند وروسته، لس زره روپۍ جرېمه واخستېه. په دې مبارزه کې مور ته د پنجاب له مسلم مطبوعاتو او مسلمان خبريالانو څخه د پام وړ مرسته راوړسېده. د زميندار ورځپاڼي او د هغه مشر مولانا ظفر علي خان، د انقلاب ورځپاڼي او د هغه مشرانو مولانا عبدالمجيد سالک او مولانا غلام رسول مهر په دې مرستو کې مخکښ او مهم رول ولوباوه.

په سند کې د بلوچستان تحريک

په بلوچستان کې حکومت د هر ډول تحریک د ودې او پرمختګ د مخنیوي په لړ کې ډېر کلک دریځ درلود. زما د حرکتونو او فعالیتونو په ډېر شدت او پوره دوام څارنه کېدله، او چېرې به چې زه تلم او د چا مېلمه به وم، پولیس به زما کور به په نیمه شپه کې له خوبه راپا ځاوه او زما په اړه به ئې پوښتنې ځنې کولې. بل سبب به یې هغه ته د پولیسو حوزې ته د حاضریدو امر کاوه او هغه ته به ئې اذیت ورکاوه. دا کړنلاره نن هم عملي کېږي، که څه هم د پخواني شدت په کچه نه ده. په دغو حالاتو کې، د بلوچستان قومپالو ځوانانو چې د مطبوعاتو له لارې یې له یو بل سره پیژندګلوي ترلاسه کړي وه پرېکړه وکړه چې له بلوچستان څخه بهر یو تحریک پیل کړي.

نور بیا...

ژباړه: محمد سمیع صادق